

Bojkot šolskih volitev

Čeprav je prosvetni minister Malfatti — kot beremo v dnevnem tisku — te dni izjavil, da bo vlada predložila parlamentu zakonski osnutek o ustanovitvi posebne deželne komisije za slovenske šole, kar vsekakor kaže na določeno zadrego samega ministrstva, bodo slovenski starši in dijaki v nedeljo, 11. t.m., v znak protesta bojkotirali volitve v šolske okraje in v pokrajinski svet. V skladu s sklepom Šolskih odborov v Trstu in Gorici se bodo torej slovenski starši in dijaki prihodnjo nedeljo udeležili le volitev v zavodske svete na srednjih šolah ter volitev v okoliške, oziroma didaktične svete na osnovnih šolah.

Reforma na slovenskih šolah bo s tem običajala sredi poti, čeprav je bilo dovolj časa na razpolago, da bi se začela izvajati tudi na naših šolah. Očitno ni bilo pri pristojnih oblasteh dobre volje, oziroma pravega zanimanja, da bi se proučile zahteve, ki jih je takorekoč soglasno postavljala naša narodnostna skupnost v zvezi z novimi šolskimi organi.

Dežela, vlada in rimski parlament bi lahko pravočasno sprejeli vse tiste zakonske ukrepe — če so bili sploh potrebni — ki bi slovenskim šolam zagotovili avtonomijo tudi v pogledu novih izvoljenih šolskih organov.

Nahajamo se tik pred volitvami in slovenski starši ter dijaki so ostali praznih rok, kajti za naše šole, ne bo ne šolskih okrajev ne pokrajinskega šolskega sveta. Iz poročil, ki jih je objavil dnevni tisk, tudi ni jasno razvidno kaj je prosvetni minister Malfatti pravzaprav mislil s svojo izjavo. Bojimo se, da vztraja pri dosednji strukturi šolskih okrajev in šolskega pokrajinskega sveta ter da bo posebna deželna komisija za slovenske šole le posvetovalnega značaja, s čimer pa ne bi bila zagotovljena našemu šolstvu avtonomija.

Če je tako, potem je bojkot nedeljskih šolskih volitev tembolj upravičen. Šole so za našo manjšino predragocena institucija, da bi se z njimi lahko šalili.

Slovenska skupnost o naših problemih

Poosimska problematika, slaba gospodarska konjunktura in kriza zaposlovanja ter stiki in sodelovanje z drugimi manjšinami v Italiji in Evropi — to so bili glavni predmeti zasedanja deželnega sveta SSk z dne 29. novembra v Jamljah, ki je razpravljal še o vrsti organizacijskih vprašanj ter o bližnjem obisku delegacije SZDL Slovenije.

Razpravo je vodil predsednik Bratuž, daljše poročilo pa je imel deželni tajnik dr. Štoka, ki je govoril o političnem položaju ter o delu strankinih organov. Začel je pri pobudah in intervencijah za uresničitev globalnega zaščitnega zakona za slovensko manjšino v Italiji. Poudaril je aktualnost in popolnost besedila, ki ga je SSk pripravila v obliki zakonskega predloga in ga predložila rimskemu parlamentu. »To bo trdna pravna podlaga za delo komisije, ki jo bo moral v kratkem imenovati ministrski predsednik Andreotti«, je dejal Štoka in dodal, da je SSk - v osebi prof. Sirka - že imenovala svojega zastopnika v to komisijo. Med razpravo, v katero so posegli številni prisotni, je bilo poudarjeno, da bi moral v omenjeni komisiji biti zastopan tudi Svet slovenskih organizacij, ki je iz nerazumljivih vzrokov izostal. Imenovanje zastopnika SSO bi nekoliko ublažilo že tako virno nesorazmerje sil v komisiji: med dvajsetimi člani, kolikor naj bi jih štela, bodo namreč v najboljšem primeru trije ali štirje Slovenci. V zvezi s tem vprašanjem je deželni svet SSk imenoval tudi odbor desetih izvedencev, ki bo spremljal delo parlamentarne komisije v Rimu in dajal pripombe.

Prisotni so se nadalje zavzeli za nadaljevanje sodelovanja z drugimi slovenskimi organizacijami ter za nadaljnje skupne nastope pri oblasteh. Poosimsko obdobje je prišlo na dan ob obravnavanju proste industrijske cone na Krasu. Potrjeno je bilo načelno stališče SSk, ki nasprotuje razlaščenju slovenske zemlje z izgovorom indu-

strializacije ter množičnemu priseljevanju tujcev na slovensko etnično ozemlje. V razpravi deželnega sveta SSk so odjeknili tudi nedavni sklepi mešane komisije za prosto cono, ki je pred kratkim zasedala v Benetkah in je z varianto Opčine - Sežana že skrbila obsek cone. To potrjuje, da jje bilo nasprotovanje SSk lokaciji industrijske cone utemeljeno iz raznih vidikov.

V zvezi s poosimsko problematiko na splošno je med razpravo prišla na dan ugotovitev, da so Slovenci zelo slabo, oziroma sploh niso zastopani v raznih komisijah, ki so predvidene v smislu uresničevanja osimskega sporazuma, kar predstavlja neopravičljivo izigravanje SSk in manjšine na splošno.

Glede bližnjih volitev za obnovitev šolskih organov v smislu pooblaščenih odlokov, je deželni svet SSk potrdil že izraženo stališče, ki se zavzema za bojkot volitev v šolske okraje in pokrajinski svet, kar bo gotovo učinkovit protest proti kršenju pravic in teženju Slovencev za avtonomijo slovenske šole. Ta bojkot pa mora biti zares popoln in plebiscitaren, da ne bi prišlo do zgrešenih interpretacij in izigravanj po volitvah.

Negativna gospodarska konjunktura močno ogroža materialno stanje delavstva v naši deželi, posebno pa so prizadeti delavci Italsidra in ladjedelnic v Tržiču, ki so postali žrtve zgrešenega načrtovanja v vsedržavnem merilu in pohlepnosti drugih mest. Iz razprave je prišlo na dan, da so za mrtilo v gradnjah v slovenskih vaseh krivi tudi deželni pravilniki glede regulacijskih načrtov, ki ne upoštevajo pravic domačinov, da si lahko gradijo hiše za družinske potrebe. To pa bo še bolj pereče zdaj, ko je postal veljaven Bucalossijev zakon. V tem smislu se pojavlja še nevarnost, da bo tudi v naših vaseh prišlo do vse večje gradnje ljudskih stanovanj, ki so za slovenski živelj vse bolj in bolj nevarne, ker odpirajo vrata priseljevanju in spreminjajo podobo slovenskih vasi.

Med razpravo je bil govor o volilnih obveznostih, ki bodo kmalu v ospredju naše politične javnosti: izrečena je bila nujnost, da Slovenska skupnost nastopi na prihodnjih deželnih volitvah tudi v videmski pokrajini, tako da bo s svojo prisotnostjo dejansko krila vse Slovence v Furlaniji - Julijski krajini. V ta namen je bila izražena želja, da pride do morebitne koordinacije delovanja tudi z drugimi političnimi formacijami, vedno v duhu sklepov drugega de-

(Dalje na 2. strani)

Spet grožnja z vladno krizo

Republikanska stranka je skozi usta svojega starega predsednika La Malfa naznaila, da ne bo več podpirala sedanje vlade z vzdržanjem od glasovanja, kot je bila dosedanja praksa, potrjena od julijskega sporazuma med šestimi strankami in diktirana od gospodarske krize. La Malfa zahteva, da pride komunistična stranka v vladno ali vsaj uradno prizna že obstoječi »zgodovinski

kompromis«. Tudi KPI sama postaja nestrpna. Kaže, da Krščanska demokracija te zahteve v tem trenutku še ni pripravljena sprejeti in tako se pojavlja, po mnenju nekaterih, nevarnost vladne krize, ali takoj ali februarja ali marca prihodnjega leta. Vladni krizi naj bi sledila, če že ne skupna vlada KD-KPI, pa vsaj »nujnostna vlada«. v kateri bi bilo direktno ali indirektno zasto-

(Dalje na 8. strani)

RADIO TRST A

NEDELJA, 11. decembra, ob: 8.00 Poročila. 8.15 Dobro jutro. 8.30 Kmetijsko oddaja. 9.00 Sv. maša. 9.45 Vedri zvoki. 10.30 Miklavž v šoli. 11.00 Poročila. 11.05 Mladinski oder: »Sovica Oka«. Napisala Svetlana Makarovič. Prvi del. 11.35 Nabožna glasba. 12.00 Poročila. 12.15 Glasba po željah. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet - vmes: 14.00 Poročila. 1.00 Nedeljsko popoldne: Šport in glasba. 19.00 Poročila. : : PONEDELJEK, 12. decembra, ob: 7.00 Poročila. 7.20 Dobro jutro. 8.00 Novice. 8.05 Tjavdan. 9.00 Poročila. 9.05 Tjavdan - vmes (9.30): Kaku so jele naše nuonote (Samo Sancin). 10.00 Poročila. 10.05 Koncert. 11.30 Poročila. 11.35 Plošča dneva. 12.00 Glasba po željah. 13.00 Poročila. 13.15 Slovenski zbori. 13.35 Melodije. 14.00 Novice. 14.10 Mladina. 14.20 Glasba. 15.30 Poročila. 15.35 Glasbeni ping pong (Ivan Peterlin). 16.30 Glasba za najmlajše. 17.00 Poročila. 17.05 Koncert Zagrebskih solistov (violinist Tonko Ninič). : : TOREK, 13. decembra, ob: 7.00 Poročila. 7.20 Dobro jutro. 8.00 Novice. 8.05 Tjavdan. 9.00 Poročila. 9.05 Tjavdan - vmes (9.30): Nekoč je bilo. 10.00 Poročila. 10.05 Koncert - vmes (10.35 cca): Prežihov Voranc: »Vetrnik«, dramatizirana novela. 11.30 Poročila. 11.35 Plošča dneva. 12.00 Glasba po željah. 13.00 Poročila. 13.15 Zborovska glasba (Antek Seražin). 13.35 Melodije. 14.00 Novice. 14.10 Mladina. 14.20 Motivi iz filmov in revij. 15.30 Poročila. 15.35 Top lestvica (Tea Meulja). 16.30 Čudoviti otroški svet (Nadja Pahor). 17.00 Poročila. 17.05 Koncert Zagrebskih solistov (II. del). 17.45 Glasbena panorama. : : SREDA, 14. decembra, ob: 7.00 Poročila. 7.20 Dobro jutro. 8.00 Novice. 8.05 Tjavdan. 9.00 Poročila. 9.05 Tjavdan - vmes (9.30): Z modo po svetu (Sonpa Mikuletič). 10.00 Poročila. 10.05 Koncert - vmes (10.35 cca): Ljudje in dogodki. 11.30 Poročila. 11.35 Plošča dneva. 12.00 Glasba po željah. 13.00 Poročila. 13.15 Ljudska glasba. 13.35 Melodije. 14.00 Novice. 14.10 Mladina. 14.20 Kličite Trst 31065 - vmes: 15.30 Poročila. 16.30 Otroci pojo. 17.00 Poročila. 17.05 »Iz take smo snovi kot sanje - antologija Shakespeareovih del«. Napisal Jože Javoršek. SSG v Trstu, režija Adrian Rustja. Prvi del. 18.00 Poročila. 18.10 »Iz take smo snovi kot sanje«. Drugi del. 19.00 Poročila.

: : ČETRTEK, 15. decembra, ob: 7.00 Poročila. 7.20 Dobro jutro. 8.00 Novice. 8.05 Tjavdan. 9.00 Poročila. 9.05 Tjavdan - vmes (9.30): Kje so moje rožice (Marinka Pertot in Irena Žerjal). 10.00 Poročila. 10.05 Koncert - vmes (10.35 cca): Družina (Ljode Zupančič). 11.30 Poročila. 11.35 cca): Plošča dneva. 12.00 Glasba po željah. 13.00 Poročila. 13.15 Letošnje pevsko tekmovanje »Seghizzi«. 13.35 Melodije. 14.00 Novice. 14.10 Mladina. 14.20 Evergreeni. 15.30 Poročila. 15.35 Kaj je novega v diskoteki (Mara Žerjal). 16.30 Odpri mo knjigo pravljic. 17.00 Poročila. 17.05 Klavirska glasba. 17.20 Glasbena panorama. 18.00 Poročila. 18.10 Položaj ženske v Italiji. 18.25 Klasični album. 19.00 Poročila.

: : PETEK, 16. decembra, ob: 7.00 Poročila. 7.20 Dobro jutro. 8.00 Novice. 8.05 Tjavdan. 9.00 Poročila. 9.05 Tjavdan - vmes (9.30): Zapiski Jožeta Pirjevca. 10.00 Poročila. 10.05 Koncert - vmes (10.35 cca): Rojstna hiša (Martin Jevnikar). 11.30 Poročila. 11.35 Plošča dneva. 12.00 Glasba po željah. 12.45 »Splav: obseg pojava v deželi«. 13.00 Poročila. 13.15 Zbor »Št. Maver« in cerkveni zbor iz Doberdoba. 13.35 Melodije. 14.00 Novice. 14.10 Mladina. 14.20 Veliki izvajalci. 15.30 Poročila. 15.35 Njej v posvetilo. 16.00 Gremo v kino (Sergij Grmek). 16.30 Otroški vrtljak (Marija Susič). 17.00 Poročila. 1.30 Glasbena panorama. 18.00 Poročila. 17.10 Kulturni dogodki. 18.25 Klasični album. 19.00 Poročila.

: : SOBOTA, 17. decembra, ob: 7.00 Poročila. 7.20 Dobro jutro. 8.00 Novice. 8.05 Tjavdan. 9.00 Poročila. 9.05 Tjavdan - vmes (9.30): Nekoč je bilo. 10.00 Poročila. 10.05 Koncert - vmes (10.35 cca): Kulturna rubrika Primorskega dnevnika. 11.30 Poročila. 11.35 Plošča dneva. 12.00 Glasba po željah. 13.00 Poročila. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.00 Novice. 14.10 Mladina. 14.20 Običaji in glasba. 15.00 Tekmujte s Petrom (Jelka Daneu in Peter Cvelbar) - vmes: 15.30 Poročila. 16.30 Svet okoli nas. 17.00 Mi in glasba. 18.00 Poročila. 18.10 »Dvigalo«, drama, napisal Dimitrij Kralj. Režija: Stana Kopitar. 18.45 Vera in naš čas. 19.00 Poročila.

Najprej pravica, potem šele sprava in mir

K temi »Problem svobode za slovenskega kristjana na Koroškem« je pred ljubljansko teološko fakulteto spregovoril pretekle dni osrednji tajnik NSKS Filip Warasch. Dejal je, da je koroška sinoda kot prvi cerkveni gremij na Koroškem priznala cerkev kot takega. Škofija je s tem prvič po 50 letih priznala resnost problema in potrebo po reševanju problema.

Koroška sinoda je nadalje priznala, da obveznosti iz avstrijske državne pogodbe in njenega sedmega člena niso izpolnjene. Toda ne navede konkretno, katere obveznosti niso izpolnjene; niti ene ne navede. Sinoda poudari dolžnost kristjanov, da sodelujejo pri ureditvi koroškega spora in ponudi se državi za posrednico pri reševanju tega spora. Kot nadaljnjo pozitivno točko je treba omeniti, da je sinoda poudarila dolžnost krščanskih članov večinskega naroda, da se zavzamejo za jezikovno in kulturno samostojnost manjšin. Koroška škofijska sinoda je nadalje priporočila:

a) duhovščini dvojezičnega ozemlja, da se priuči obeh jezikov;

b) dvojezičnost župnijskih formularjev;

c) avstrijski državi — reformo zakona o šolstvu glede pouka krščanskega nauka.

Kot nekativne točke je omenil, da je bil cilj prizadevanj sinode »sprava«, »mir«, ne toliko pravica, sploh pa niti besede ni bilo rečenega o popravilu po cerkveni krivdi zamujenega ali uničenega.

Leta 1922 je bilo na južnem Koroškem 81 far s slovenskim liturgičnim jezikom in 17 dvojezičnih. Leta 1976 pa je bilo 8 slovenskih far, 66 dvojezičnih in 24 izključno nemških na področju južne Koroške, kjer je bilo l. 1922 še 98 vsaj dvojezičnih far.

Warasch je omenil, da je tisti čas »spravi« in »miru« dosti pisalo koroško časopisje, kakor piše vselej, kadar je treba pomiriti Slovence, kadar koroškim Slovencem spet vzamejo kakšno pravico.

—o—

Edvard Kardelj se nahaja trenutno v ljubljanski bolnišnici zaradi tromboze na nogi.

Zdravljenje dobro napreduje.

Slovenska skupnost o naših problemih

(nadaljevanje s 1. strani)

želnega kongresa stranke, da ima narodna manjšina pravico do svojega političnega zastopstva v izvoljenih organih.

Glede vprašanja stikov in sodelovanja z drugimi manjšinami, je bilo ugotovljeno, da je povezovanje z drugimi manjšinami v Italiji in Evropi za slovensko narodnostno skupnost v Italiji življenjskega pomena, da bi tako lahko ovrednotila samo sebe v evropskem merilu, kar bi moralo priti na dan že na prvih volitvah za evropski parlament.

Deželni svet SSK je nato obravnaval povrnitev obiska delegacije SZDL Slovenije, ki

bo 10. decembra 1977. Delegacijo bo vodil predsednik Mitja Ribičič, poleg njega pa bodo še referent za manjšinska vprašanja Hartman in predstavniki obmejnih občinskih skupščin od Kopra do Jesenic. Delegacija SZDL bo s predstavniki SSK imela razgovore v Trstu, na Goriškem in v videmski pokrajini.

Med drugim je bilo sklenjeno proslaviti 30-letnico samostojnega političnega nastopa Slovencev v Italiji. Proslava bo 18. decembra v Gorici. Spomladi je napovedan obisk delegacije Narodnega sveta koroških Slovencev in prvo deželno srečanje mladinskih organizacij SSK.

»REVOLUCIONARJI« NOVE VRSTE

V Švici so prijeli na vožnji v Italijo dva ugrabitelja dunajsega »kralja ženskega perila« Palmersa. Eden je star dvajset, drugi 21 let. Oba sta študirala na Dunaju germanistiko, doma pa sta eden iz Vorarlberga, drugi iz Gornje Avstrije. Oče enega, Gratta, je stavbni podjetnik in fant ima pri svojih 20 letih že tri lastna stanovanja, oče drugega pa šolski ravnatelj in župan. Pri fantih so našli za okrog 120 milijonov denarja v dolarjih in švic. frankih iz vsote, ki jo je moral plačati Palmersova družina (31 milijonov šilingov, nad 1,7 milijard lir) in to še v originalnih paketih banke, ki je izplačala denar za odkupnino na razpolago. Ugotovljeno je tudi da sta fanta pripadala skupini Baader - Meinhof ter da je sodelovala pri ugrabitvi vsaj še ena, če ne dve nemški teroristki, ki pripadata isti tolpi. Preiskava je tudi odkrila, da je zapletena ali vsaj simpatizirala z ugrabitelji in se kretala v njihovi družbi, če že ni bila sama

udeležena, hči znanega avstrijskega industrijca piva Reininghausa. Torej lepi »revolucionarji«. Dejansko gre za lažne revolucionarje, ki so napravili iz revolucionarnega delovanja šport v lastno zabavo, naveličani že vsega drugega. Zdaj hoče ta »zlata mladina« pokazati svojo »moč«.

Značilno je tudi, da eden izmed obeh mladeničev, Keplinger, ni hotel služiti rednega vojaškega roka, češ da mu vest ne da, da bi vzel v roke puško. Pri aretaciji pa je potegnil iz žepa pištolo in pomeril na policijo, vendar so mu streljanje preprečili. Morja mu vest glede pištole nič ni očitala zato, ker je lažja in jo je mogoče nositi v žepu.

—o—

Na kongresu zdravnikov v Švici so naglasili, da ostane vsaka tretja ženska, ki napravi splav, jalova in ne more imeti več otrok. To velja še posebno za tiste, ki napravijo splav pri prvi zanositvi.

Zakon o pravšni najemnini

Senat je odobril zakon o pravšni najemnini. Kako se po tem zakonu izračuna pravšna najemnina? Letna najemnina bo znašala 3,85 odstotka najemninske vrednosti nepremičnine. Najemninsko vrednost dobimo, če pomnožimo dve številki: konvencionalno površino nepremičnine z enotnim proizvodnim stroškom nepremičnine. Enotni proizvodni strošek pa izračunamo, če pomnožimo osnovni strošek — ki znaša 250 tisoč lir za kvadratni meter površine v Severni in Srednji Italiji ter 225 tisoč lir v Južni Italiji in na otokih — z nekaterimi korektivnimi koeficienti, ki se nanašajo na vrsto nepremičnin, na demografski razred občin, na nadstropje, na starost ter na stopnjo ohranjenosti nepremičnine. Po vseh te izračunil dobimo — kot rečeno — najemninsko vrednost nepremičnine.

Od najemninske vrednosti, kot smo omenili, nato izračunamo 3,85 odstotka, kar pomeni letno najemnino. Mesečno pravšno najemnino dobimo, če omenjeno vsoto seveda delimo z 12. V praksi naj bi torej vsi ti izračuni prinesli za primerno stanovanje 100 kvadratnih metrov v mestih z okrog 400 tisoč prebivalci s položajem med zgodovinskim središčem in okolico v srednjih nadstropjih in v dokaj dobrem stanju ohranjenosti pravšno najemnino okrog 100 tisoč lih na mesec, če je bilo zgrajeno leta 1958, ter 115 tisoč, če je bilo zgrajeno leta 1975.

V primeru stanovanja 150 kvadratnih metrov se omenjeni vsoti povečata od 100 na 150 tisoč lir oziroma od 115 na 175 tisoč lir.

Pravšna najemnina ne bo pričela veljati takoj, marveč postopno tako glede časa kot glede načina. Sedanje najemnine bo treba prilagoditi pravšni najemnini v prehodnem petletnem obdobju od leta 1978 do vključno leta 1982. Pri tem nastanejo trije primeri:

1. Pravšna najemnina je nižja od najemnine, katero najemnik plačuje zdaj. V tem primeru bo sedanja najemnina takoj po uveljavitvi zakona znižana na pravšno najemnino.

2. Pravšna najemnina je višja od sedanje najemnine in najemnik ima letni dodatek nižji od osem milijonov lir. Razliko med obema najemninama bo treba plačati v prehodnem petletnem obdobju v treh obrokih: 20 odstotkov v prvem letu, 20 odstotkov v letu 1979 ter po 15 odstotkov v vsakem izmed treh naslednjih let.

3. Pravšna najemnina je višja od sedanje najemnine in najemnik ima letni dohodek višji od osem milijonov lir. Razliko med

obema najemninama bo treba plačati ne več v petih letih, marveč v dveh, in sicer 50 odstotkov v letu 1978 ter 50 odstotkov v letu 1979.

Prilaganju sedanje najemnine pravšni najemnini v petih letih prehodnega obdobja je treba dodati indeksiranje, to je prilaganje najemnine spremembam življenjskih stroškov. Indeksiranje bo letno ter se bo začelo šele leta 1980 z 20 odst življenjskih stroškov na podlagi podatkov osrednjega statističnega zavoda ISTAT; sledilo bo s 40 odstotki leta 1981, s 60 odstotki v letu 1982 ter v letu 1983 s 75 odstotki, kar bo tudi najvišja stopnja tega prilaganja.

Prejeli smo

Neverjetno malomaren odnos občinske uprave do prebivalstva

Posredujemo Vam pismo, ki smo ga odposlali 2.12.77 tržaškemu županu, odborniku za javne storitve, odborniku za decentralizacijo, občinskemu zdravniku in pokrajinskemu zdravniku, s prošnjo za objavo.

S strani prebivalstva sem bil obveščen o izdaji začasnega zasedbenega odloka za opuščen lonjerski kamnolom, da bi ga uporabili za odlagališče vseh mestnih odpadkov. Dne 2. decembra sem se, po posvetu z načelniki skupin v konzultih, podal k odborniku za javne storitve tržaške občine, da bi mi dal informacije o tej odločitvi, o kateri konzulta ni bila obveščena. Prebivalstvo je pa že več dni prej vedelo za odlok.

Zvečer sem na nujni seji obvestil načelnike političnih skupin v konzultih o vsebini pogovora, ki sem ga imel z odbornikom in ravnateljem odseka. Ti so mi soglasno naročili, naj Vam sporočim, da konzulta odločno odklanja izbiro občinske uprave in si pridržuje pravico, da ukrepa v tem smislu.

Naštetjem Vam nekaj točk, na katere se opira to odločno nasprotovanje:

1. Prebivalstvo je bilo predhodno seznanjeno o načrtu. Nastal je tako težko vzdržen položaj.

3. Konzulta pa ni bila seznanjena z načrtom niti uradno in niti zaupno.

3. Izbrano področje je zelo blizu hišam in postavljeno prav nad vasjo.

4. Uprava ni izvedla podrobnega krajinskega in orografskega pregleda kamnoloma in lonjerske kotline. Kamnolom je na nepropustljivih tleh. Voda bo odtekala po Bazoviški cesti z nepokritimi odplakami po bregu do lonjerske ceste in naprej do Podlonjerja, kar je razvidno v deževnem obdobju. O tem problemu smo že večkrat obvestili pristojno odborništvu. Ustrezni pregled v sodelovanju s konzulto bi bil lahko pravočasno opozoril na to dejstvo. Odkloni kanali iz kamnoloma ne delujejo in bi v najboljšem primeru odplake odnašali v odprti potok ali na pobočje nad vasjo.

5. Na področju piha značilen veter, ki veje redno po dvakrat na dan z grebena po pobočju skozi celo leto. Navadno dve uri pred sončnim vzhodom in dve uri po zatonu. Veter nima zgolj poletnih značilnosti, saj pozimi zaradi vertikalnega padca ovira vleko dimnikov v vasi.

6. Kamnolom je prav ob robu izredno prometne državne ceste. Državno podjetje za ceste je pred časom negativno odgovorilo na prošnjo za postavitev avtobusnega postajališča proge 39 iz varnostnih razlogov. Postajališče smo predlagali prav na omenjeni točki.

7. Smatramo nadalje, da je poseg z zasedbenimi odloki za zasebna zemljišča nedopusten, ko so na razpolago številna občinska zemljišča. Področje pa med drugim ni bilo vključeno v varianto k ureditvenemu načrtu tržaške občine za javne koristi s posebno pomembnostjo.

Voditelji skupin v konzultih za Sv. Ivan, Lonjer, Podlonjer in Katinaro zahtevajo nadalje v skladu z ustnim dogovorom med predsednikom konzulte in odbornikom Orlandom, da se udeležijo sestanka pristojne svetovalske skupine dne 7.12.1977 ob 12. uri.

Predsednik konzulte tržaške občine za Sv. Ivan, Lonjer, Podlonjer in Katinaro
Miro Opelt

V informacijo je omeniti, da je sestanek padel v vodo, ker so svetovalci upravičeno protestirali. Odbornik vprašanja sploh ni
(Dalje na 4. strani)

Svet Slovenskih organizacij o sedanjem trenutku

V Jamljah se je v soboto, 3. decembra, stal na redni seji glavni odbor Sveta Slovenskih organizacij (SOO) in razpravljalo o trenutnem političnem položaju Slovencev v Italiji s posebnim ozirom na razplet političnega življenja po osimskem sporazumu. S tem v zvezi je Svet z zadovoljstvom vzel na znanje ustanovitve komisije izvedencev, ki naj izdela predloge za globalno zakonsko zaščito Slovencev v Italiji. Ob tem pa je odbor z obžalovanjem vzel na znanje, da sta bila v komisije imenovana samo dva predstavnika slovenskih organizacij od skupnih 20 članov. Odbor je tudi zadolžil predsedstvo Sveta, naj protestira, ker ni v komisiji njegovega predstavnika.

Kar zadeva predvideno industrijsko cono na Krasu, je odbor SSO potrdil svoj čas

že izraženo bojazn, da bodo — za zdaj sicer v manjšem obsegu — pod pretvezo industrializacije ponovno razlašali slovensko zemljo in pospeševali njeno odtujitev predvsem z naseljevanjem ljudi iz tujih krajev.

Govor je bil nadalje o bližnjih volitvah novih šolskih organov. Odbor SSO poziva slovenske starše, dijake in profesorje, da se drže skupnega sklepa vseh slovenskih organizacij in da se ne udeležijo volitev za šolske okraje in v pokrajinski svet.

Na koncu je odbor SSO razpravljalo še o nekaterih tekočih zadevah, tako o nerazumljivi odsotnosti nekaterih zborov iz Slovenije na letošnji Cecilijanki v Gorici, o razmerah na tržaškem radiu, o prvomajskem prazniku in še o nekaterih notranjih organizacijskih zadevah.

PREJELI SMO:

NEVERJETNO MALOMAREN ODNOS OBČINSKE UPRAVE DO PREBIVALSTVA

(Nadaljevanje s 3. strani)

postavil na dnevni red in je hotel poročati o zadevi po zaključeni seji. Zastopniki konzulte niso prišli do besede, pismo pa je odbornik označil za »hudobno«, ne da bi navedel vsebino.

Konzulta se je vedno odgovorno lotila težavnih vprašanj, naj omenimo le usad na Brandeziji, kamnolom Faccanoni, urbanistična vprašanja, umobolnico, šolsko vprašanje, problem vrtcev itd. in se ni nikoli poslužila do občinske uprave nekorektnih pristopov. Poleg vsebine pisma, ki se nanaša zgolj na vprašanje odlagališča, je upoštevati celotni lonjerski in katinarski položaj. Okrog in okrog Lonjerja se bo vila avtocestna povezava med sedmim pomolom in Padričami. Nad Lonjerjem bo največje vozlišče. Na Katinari so postavili novo bolnišnico, za katero bodo zgradili nove cestne povezave. Ob Lonjerju tečeta naftovod in plinovod, namestili pa bodo sedaj še bencinovod. Na grebenu Melare so zgradili ogromno stanovanjsko stavbo, ki jemlje celo nekaj sonca vasi, ki naj bi bila krajinsko zaščitena. Dejansko si domačini le s težavo lahko popravijo hiše in jih sodobno uredijo. Mladina se tako mora seliti v mesto.

Začasno odlagališče vseh mestnih smeti in odpadkov so odredili baje zato, ker morajo popraviti upepeljevalnik. Baje naj bi popravila trajala le dvajset dni, kar pa je zelo dvomljivo.

Ceste so v obupnem stanju, še zlasti v Podlonjerju, tako tudi razsvetljava. Uprava pa ni pokazala niti malo dobre volje, da bi v zameno za škodo vsaj delno uredila položaj z nujnimi ukrepi. Čeravno teče plinovod nekaj sto metrov od vasi, nima namena napeljati plina v vas, ki med drugim nima niti primerne kanalizacije.

M.O.

Pripomba uredništva: Čudimo se, kaj dela tržaški občinski svet. Ali spi?

—o—

V četrtek, 8. t.m., je prispel v Trst novi škof msgr. Lorenzo Bellemi. Slovesnost ustoličenja je bila v cerkvi sv. Justa.

Miklavžev sejem v Drevoredu

Letos je Miklavžev sejem v Drevoredu XX. septembra spet zaživel v svoji stari vablivosti in čaru. Naklonjeno mu je tudi vreme. Podnevi, zlasti pa v prvih večernih urah, ko ga napravijo luči še bolj pisanega in očarljivega, se pomikata mimo stojnic dve reki ljudi, ena gor, druga dol, in se slikovito mešata. Tam lahko sreča človek v teh urah najbolj nepričakovanega znanca, ki ga morda že leta ni videl, ko si je prišel tja obujat otroške spomine ali iskat navdih za miklavževo ali božično darilo svojim ali svojih otrok otrokom ali pa tudi otrokom kakih prijateljev. Mnogi pa se pomešajo med množico, ki se počasi pomika mimo stojnic in se pred kako tudi za dalj časa zagozdi, samo iz želje, da bi čutili okrog sebe to veselo, brezskrbno vrvenje in slišali srečno čebljanje otrok, za katere je

sv. Miklavž vsaj tako važna osebnost, kakor je za mnoge odrasle Berlinguer, gotovo pa bolj zanesljiv pri izpolnitvi pričakovanj glede daril.

Miklavžev sejem v Drevoredu pa ima tudi svoj socialni pomen, posebno v tem kriznem času, kajti cene igrač in oblačil so tam na splošno še vedno kar presenetljivo nizke. Tako se da kupiti tam npr. čedne mehanične igrače po tisoč lir ali še manj in kar dobre moške srajce po 2000 lir — nimajo prav tisti ozkosrčneži in lažiracionalisti, ki bi za vsako ceno hoteli izriniti Miklavža iz našega življenja ali mu vsaj vzeti njegov »življenjski prostor« v tradicionalnem Drevoredu. Zaenkrat so jih sv. Miklavž sam in vsi njegovi mali in veliki ljubitelji ugnali v kozji rog in upajmo, da jih bodo vedno.

Ob smrti dr. Angela Kukanja

V četrtek, 1. t.m., je po krajši bolezni umrl v tržaški bolnišnici znani slovenski tržaški odvetnik dr. Angelo Kukanja. Pred vojno je pokojnik aktivno deloval v slovenskih primorskih protifašističnih organizacijah in je bil zato na znanem procesu pred posebnim fašističnim sodiščem leta 1941 obsojen na 16 let ječe kot pripadnik skupine slovenskih intelektualcev. Po vojni je zavzemal vidnejša mesta v raznih slovenskih organizacijah ter je bil tudi prvi predsednik Slovenske kulturno gospodarske zveze. Dr. Kukanja pa je bil tudi prvi predsednik Tržaške kreditne banke, zaradi česar ima velike zasluge, da se je ta slovenski denarni zavod uveljavil. Ves čas pa je pokojnik tudi opravljal odvetniški poklic in se udeleževal v društvu »Pravnik«.

Pokojnikov spomin je Slovenska kulturno-gospodarska zveza počastila na posebni žalni seji, na kateri sta o liku dr. Angela Kukanja spregovorila predsednik Boris Race in ravnatelj Stalnega slovenskega gledališča v Trstu dr. Filibert Benedetič.

Pogreb je bil v soboto, 3. t.m., in se ga je udeležila velika množica tržaških Slovencev, med njimi številni predstavniki sloven-

skih organizacij. Pred odprtim grobom so se po verskem obredu, ki ga je opravil škedenjski kaplan Dušan Jakomin, od zaslužnega slovenskega izobraženca in javnega delavca poslovlili predsednik SKGZ Boris Race, dr. Lojze Škerlj v imenu Narodne in študijske knjižnice, ter predsednik društva »Pravnik« dr. Frane Tončič.

S smrtjo dr. Angela Kukanja, ki je bil star 72 let, smo zamejski Slovenci izgubili dragocenega človeka, ki je veliko naredil in tudi veliko žrtvoval za naše slovensko ljudstvo.

Gospe soprogi in sorodnikom izreka ob tej uri žalosti globoko občuteno sožalje tudi Novi list.

—o—

SLOVENSKI KLUB

priredi v torek, 13. decembra ob 20.30
diskusijski večer

SLOVENSKA MLADINA MED ŠOLO
IN DRUŽBO

Debato o aktualnih problemih in stališčih bodo uvedli predstavniki mladih.

Istega dne ob 20. uri bo v Slovenskem klubu odprl razstavo

AVRELIJ LUKEŽIČ

Vabljeni!

—o—

DRUŠTVO SLOVENSKIH IZOBRAŽENCEV
Trst — ulica Donizetti 3

vabi na slovesnost

ob predstavitvi nove knjige tržaške avtorice Irene Žerjal

POBEGLA ZVEZDA

Večer bo v društvenih prostorih v ulici Donizetti 3 na rednem ponedeljkovem večeru 12. decembra ob 20.15.

Knjigo bo predstavil prof. Pavle Merku.

—o—

SLOVENSKA PROSVETNA ZVEZA
PESEM V PRIJATELJSTVU

mednarodna revija pevskega zborov

v soboto, 10. decembra 1977 ob 20.30 v Kulturnem domu v Trstu

VABLJENI!

Vse, ki bodo ob nakupu knjig
DO 31. DECEMBRA 1977 POTROŠILI NAD 25.000 LIR,
čaka

PRAZNIČNA NAGRADA TRŽAŠKE KNJIGARNE

vredna 8.000 lir

Za spodbudni dar je Založništvo tržaškega tiska v sodelovanju z založbo Obzorja namenilo knjigo iz bibliofilske zbirke »Iz slovenske kulturne zakladnice« MIKLOVA ZALA. Ob prazničnih dneh pomislite na darilo, ki ne »ovene«.

tržaška knjigarna - ulica sv. frančiška 20

PREJELI SMO:

Izjava svetovalcev SSK ob razpravi proračuna za leto '78 v Sovodnjah

Naša skupina je s svojimi somišljeniki pregledala proračun za leto 1978. K temu proračunu imamo sledeče pomisleke:

Ce pogledamo prebitke iz leta 1975 in 1976 in prebitek v letošnjem proračunu, opazimo, da se primanjkljaj 15 milijonov lir za leto 1978 krije s prebitkom prejšnjih let. Mnenja smo, da bi se primanjkljaj ne smel kriti s prebitki, zato ker denar izgublja na kupni moči in to velja predvsem za leto 1976.

Vsota teh prebitkov znaša celih 48 milijonov, kakor smo izvedeli na seji 20.7.77. Občinski svet je to vsoto razdelil na razne postavke, ki so: 10 milijonov za primanjkljaj 1977; 20 milijonov za prekritje strehe županstva; 15 milijonov je bilo namenjenih za telovadnico in 3 milijone v rezervni sklad. Glede stroškov za prevoz učencev naša občina plačuje že več let približno 5 milijonov letno. Naša skupina meni, da bi si bila občina s tem denarjem že pred leti lahko kupila primeren šolski avtobus z deželno podporo in to tem lažje, ker je bila finančno aktivna. Razočarani smo, da ni niti sedaj tega v proračunu. Istočasno bi tako pridobili nujno potrebno delovno moč, ki bi jo v prostem času lahko uporabili za druge namene, kakor so: prevoz otrok h korektivni telovadbi iz cele občine; prevoz zdravstveno potrebnih otrok v dnevno kolonijo pri morju, in v razne druge kulturne in zdravstvene namene. Obžalujemo, da kljub našim ponovnim predlogom odbor tega ni uresničil. Ko bi v poslovni dobi 1977 uresničili dela, ki ste jih obljubili, kakor n. pr. popravila cest in osnovnih šol, bi ne bilo prebitkov. Dela pa bi bila že opravljena; z mnogo nižjimi stroški, saj so se ti povečali za polovico zaradi inflacije, in bi ravno tako imeli uravnovešen proračun za leto 1978. Danes je proračun uravnovešen, toda ta dela niso opravljena, na žalost veliko izgubo, kar se financ tiče kakor tudi občanov.

Glede problema telovadnice in njenih infrastrukturnih opozarja odbor, da naj se celotno vključi v načrt in naj bi bila dela izvedena z ozirom na celotni načrt. Ponovno o. pozarjamo, da morajo biti predvidena poleg dovolj velikega prostora za parkiranje tudi zunanja igrišča za košarko, odbojko, kotalkanje, lahko atletiko, otroško nogometno igrišče, morda tudi za tenis, balinjanje in podobno. Splošno gledano smo mnenja, da naša občinska uprava aktivno deluje pri reševanju gospodarskih in socialnih problemov naše občine. Prepričani pa smo, da je še veliko nujnih zdravstvenih in socialnih problemov, predvsem kar se tiče otrok in mladine, ki bi jih poleg drugih, ki smo jih zgoraj omenili, lahko rešili; posebno z ozirom na dejstvo, da je bila občina finančno aktivna. Prepričani smo, da bi vsi občani soglašali, tudi če bi šli v pasivo zaradi teh postavk, saj je zdravje — posebno še otrok — bistvene važnosti za razvoj naše manjšine.

Skupina sovojenjske Slovenske skupnosti je pozitivno ocenila dejstvo, da je odbor

povabila člane naše skupine na razpravo o proračunu za leto 1978. Pri tej razpravi smo odkrili veliko skupnih namenov, za katere se naša skupina bori že od vsega začetka. Glasovali smo proti proračunu leta 1976 zato, ker ni bil sprejet noben naš predlog. Pri proračunu za leto 1977 smo se vzdržali, ker so nam bile dane obljube za popravilo šol in cest, ki pa niso bile izpolnjene. Ravno tako ni bila sprejeta naša zahteva za dodatno sekcijo otroškega vrtca v Sovodnjah, kar onemogoča vpis vseh otrok in povzroča preobremenjenost edine učne moči. Kljub vsem zgoraj omenjenim pomislekom, upoštevajoč, da so bile sprejete v sedanjem proračun nekatere postavke in je odbor v tem letu pokazal večjo demokratičnost in odprtost do manjšine v občinskem svetu — za sluga za to gre predvsem gospodu županu — naša skupna odobrava proračun.

Svetovalci Slovenske skupnosti -
SOVODNJE

—o—

Izšla je že tretja številka mladinskega mesečnika Pastirček, posvečena Božiču, v kateri sodeluje tudi Ljubka Šorli s pristrano božično pesmijo »Otroci postavljajo jaslice«.

STALNO SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

Alviero Negro:

B U N K E R

komedija v dveh delih

iz furlanščine prevedel v narečje beneških Slovencev: Božo Zuanella

V nedeljo, 11. decembra ob 15. uri v gledališču »A. Ristori« v ČEDADU

Odhodi avtobusov:

I. avtobus — ob 14. uri Kras - Praprotnica - Lombaj - Klodič - Čedad

II. avtobus — ob 14. uri: Gorenji Trbi - Srednje - Škrutove - Čedad

III. avtobus - ob 14. uri: Oblica - Ravne - Škrutove - Čedad.

Odhod avtobusov iz ČEDADA: ob 17.30

—o—

STALNO SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU
SLOVENSKA PROSVETNA ZVEZA V GORICI
in ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE V GORICI v sodelovanju z Ustanovo za kulturne in umetniške priredive EMAC iz Gorice

Sezona 1977-78

Branislav Nušič:

O B L A S T

komedija v dveh delih

V torek, 20. decembra ob 20.30 v gledališču »G. Verdi« v GORICI (goriški abonma)

—o—

Izšle so knjige goriške in celjske Družbe sv. Mohorja s prikupnima koledarjema.

Umrl je msgr. Rudolf Klinec

Po vsej Primorski je v petek, 2. t.m., globoko odjeknila žalostna vest, da je v Gorici iznenada umrl dolgoletni nadškofijski kancler in kanonik goriškega stolnega kapitlja msgr. dr. Rudolf Klinec. Pokojnik je bil gotovo ena najmarkantnejših osebnosti med slovensko duhovščino na Goriškem in se je s svojim delom krepko uveljavil tudi v slovenskem kulturnem življenju.

Msgr. Klinec je bil briški rojak, sa se je rodil v Vipolžah pred 65 leti. Gimnazijo je obiskoval v Gorici, bogoslovje pa v Gorici in Bologni. Leta 1937 je bil posvečen v duhovnika in nato postal župni upravitelj v Velikih Žabljah na Vipavskem. Leta 1941 je na Lateranski univerzi v Rimu diplomiral iz cerkvenega prava, štiri leta kasneje, se pravi takoj po vojni pa je bil imenovan za nadškofijskega kanclerja v Gorici

Pogreb je bil v ponedeljek, 5. t.m. Dve uri pred pogrebnimi obredi so pokojnikovo truplo prenesli v goriško stolnico, kamor so ga prišli kropiti številni verniki in duhovniki s to in onstran meje. Pogrebno mašo je daroval goriški nadškof msgr. Cocolin ob asistenci koprškega škofa Janeza Jenka in ljubljanskega pomožnega škofa Stanka Leniča ter številnih duhovnikov. O pokojnikovem liku je v slovenščini in italijanščini spregovoril nadškof Cocolin, ki je med drugim dejal, da so pokojnikov značaj odlikovale razgledanost odprtost in strpnost. Msgr. Klinec — je nadaljeval nadškof Cocolin — je bil moder svetovalec številnih goriških nadškofov, saj je bil med drugim odličen poznavalec zgodovine goriške nadškofije in njenih sedanjih razmer. Bil je ves predan

službi goriške Cerkve, a je bil hkrati ožarjen z ljubeznijo do svojega slovenskega ljudstva. Njegova smrt — je naglasil nadškof — pomeni veliko izgubo za goriško Cerkev in zlasti veliko izgubo za slovensko versko skupnost tostran meje. Nadškof Cocolin je poudaril, da je bil msgr. Klinec zelo zaskrbljen nad dejstvom, da med Slovenci manjkajo duhovniški poklici. Omenil je tudi njegovo delovanje v upravnem odboru Alojzijevejši in drugih slovenskih organizacijah, zlasti njegovo tajnikovanje pri Goriški Mohorjevi družbi. Za to slovensko založbo je pokojnik napisal Zgodovino goriške nadškofije in Zgodovino Goriške Mohorjeve družbe. Msgr. Klinec pa je bil glavni pobudnik za izdajo Primorskega biografskega leksikona in eden glavnih njegovih sodelavcev. Do zdaj so izšli trije snopiči tega Leksikona, četrtri pa je v tiskarni in bo izšel kot prejšnji trije kot redna publikacija v zbirki Goriške Mohorjeve družbe.

Na pokopališču so se od pokojnika poslovili msgr. Franc Močnik, ki je poudaril pokojnikove zasluge za ustanovitev goriške slovenske duhovnije, novogoriški dekan msgr. Andrej Simčič ter dr. Drago Štoka, ki je pokojniku v slovo spregovoril v imenu slovenskih kulturnih in političnih organizacij v zamejstvu. Na pokopališču je združen moški zbor pod vodstvom Zdravka Klanjščka zapel žalostinki.

Naj zaslužnemu slovenskemu duhovniku, čigar delo bo ostalo zapisano v zgodovini našega naroda, sveti večna luč. Njegovim sorodnikom izreka globoko občuteno sožalje tudi naš list.

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

V knjigarnah v predbožičnem času

December, torej predbožični čas, pomeni višek knjižnotržne in knjigarniške sezone in dejansko je eden največjih in najlepših užitkov za vsakogar, kdor ima rad lepo knjigo in ga zanima življenje duha in umetnosti, ta, da obišče brez hlastnosti in občutka, da s tem nekaj zamuja, v teh dneh kako veliko knjigarno bodisi v Italiji, bodisi v Avstriji, Nemčiji, Skandinaviji, Franciji in v drugih zahodnih državah. Vse knjigarne so pretekle dni že preuredile svoje izložbe in postavile vanje najpomembnejše nove knjige zadnjega leta. Znano pa je, da izidejo najvažnejše nove knjige navadno prav predbožičnem času, na višku sezone, delno pa tudi zato, ker založniki računajo, da bodo kot novost vzbudile večjo pozornost in bodo zato mikavne kot božično darilo.

Največ prostora v izložbah pa zavzemajo slikovne knjige in albumi s krasnimi barvnimi fotografijami o vseh mogočih deželah sveta, od raznih pokrajin v domači državi do raznih južnoameriških in afriških ter azijskih držav ali o znamenitih mestih nekdanjega in današnjega časa, o arheoloških izkopaninah ali o visokih gorovjih, od Alp, ki imajo v tem pogledu prvenstvo, do Siere Nevade, Kordiljer, And, Kilimandžara in Himalaje. Te slikovne knjige so razkošno opremljene in glede tiskarniške tehnike na višku vendar pa je v njih malo besedila in so zato bolj paša za oči zaradi barvnih fotografij, kot hrana za duha ali prava obogatitev znanja. Ker so barvno najbolj mikavne, so tudi najbolj vabljive za naivnejše kupce in ker predvsem ti take knjige kupujejo za darila so tudi temu primerno drage, enako kot npr. razkošne bonboniere, neglede na to, kaj je v njih. To so nekeke slikanice za odrasle. Bolj izobraženi kupci pa ne nasedajo taki vabi in kupijo rajši kak dober roman ali pesniško zbirko ali tudi poljudno-znanstveno ali filozofsko delo, kar ima trajnejšo kulturno vrednost in obdarovenemu zares da veseli in užitek.

Nekaj več kot omenjene »slikanice« nudi albumi likovnih umetnosti, npr. Tizianovih slik, flamskih slikarjev, francoskega impresionizma, Chagalovih slik, ravenstskih mozaikov, umetnosti raznih antičnih ljudstev, npr. Egipčanov, Grkov, Etruščanov ali Inkov.

Prijetno si je ogledovati tudi razstavljene mladinske knjige, od pravljicnih do pustolovskih in slikanic za najmlajše. Na splošno se lahko reče, da so mladinske knjige v zahodni Evropi zelo lepo opremljene in da daleč prevladuje pri ilustracijah realistična barvna risba. Moda abstraktnih ilustracij se je že preživela,

očitno pri otrokih ni bila dobro sprejeta, saj so morali šele ugibati, kaj risba predstavlja.

Največ užitka pa nudijo obiskovalcu seveda nove izvirne ali prevedene leposlovne knjige, zlasti romani. Teh še vedno izhaja zelo veliko in to pomeni očitno zanikanje svoječasnih pesimističnih napovedi o romanu. Spet so zelo priljubljeni zgodovinski romani in romantizirane biografije. Manj je novel. Pozornost pritegujejo seveda tudi novi romani iz današnjega življenjskega okolja, ki so predvsem družbeno kritični in satirični. Zelo veliko se prevaja, predvsem iz literatur v razširjenih jezikih, vendar je lahko naleteti tudi na prevode iz literatur malih zahodnih narodov, npr. skandinavskih. Tu pa tam je opaziti tudi kako prevedeno delo hrvaškega pisatelja Krleža, Andriča ali Djilasa, medtem ko dela slovenskih pisateljev še vedno ne najdemo mesta v knjižnih seznamih velikih zahodnih založb in na policah knjigarniških izložbenih oken. Slovenci bi morali več razmišljati, kaj je temu vzrok.

AKTUALNA »NOVA MLADIKA«

Tudi v novembrski številki »Nove Mladike« najdemo, kot v vsem letošnjem letniku, članek filozofa in sociologa Antona Trstenjaka, ki piše pod naslovom »Zlati okvir življenja«: »Sodobno družinsko življenje je v krizi. Pravzaprav je v navzkrižju s samim seboj: nikoli niso zakona kot zakonitega okvira življenja toliko kritizirali kot danes; in hkrati: nikoli se niso ljudje tako zgodaj in v tako velikem številu podajali v zakonsko življenje kakor danes! Pa tudi nikoli prej ni bilo toliko zakonskih razvez (ločitev) kakor danes; toda razvezanci se poročijo še zopet in zopet. Kaj nam pove to navzkrižno ravnanje ljudi? Razodene nam prav tako navzkrižne nazore in nagibe«.

Zlasti zanimiv je konec članka, zanimiv tembolj, ker predstavlja ugotovitev, do katere je prišel eden najboljših sodobnih slovenskih in gotovo tudi evropskih filozofov in sociologov. Takole pravi: »A prav v teh desetletjih smo tu kar na večtisočletni prelomnici. Vedno bolj poudarjajo, da je bila družina v prejšnjih časih predvsem gospodarska skupnost, da pa je podlaga

sodobne družine bolj osebna: danes je naglas na ljubezni, ne na gospodarstvu. Zato se danes mladi zgodaj poročijo, ko še nič nimajo in še nič niso, samo da so »skupaj«. Težišče sodobne družine se je premaknilo iz pretežno pravnega območja v osebno, intimno (notranjo) ozračje medsebojne ljubezni. Zakona ne pojmujejo več toliko kot pravno ustanovo, marveč bolj kot osebno ljubezensko zvezo. Bolj ko družina odstopa svojo prejšnjo gospodarsko in družbeno dejavnost drugim (javnim) ustanovam, bolj ji postaja pomembna in zanj odločilna njena zasebna, osebna in čustvena vloga vzajemne ljubezni. Osebna ljubezen, ki v zadnjem stoletju v imenu svobode napada zakon kot ustanovo, češ da se je preživela, se tako »po drugi poti« sama vrača nazaj v družino in njen zakoniti življenjski okvir, kakor da išče tu svoje trajno žarišče, ki nikoli ne ugasne. V zakonski družini išče svoje zatočišče zlasti sodobni človek, ki je, bolj kot pravice, lačen in žejen ljubezni«.

Tako Anton Trstenjak. Ti njegovi članki o
(Dalje na 8 strani)

30. obletnica pariške mirovne pogodbe

0000 5 00000000000000000000 D. L. 0000

Slo je namreč za pravilno tolmačenje člena 3 beograjskega sporazuma, ki je določal, da »se prizna jugoslovanska civilna uprava, ki po mnenju vrhovnega zavezniskega poveljnika zadovoljivo deluje«. Zavezniki pa so si pridržali pravico, da se poslužujejo tiste civilne oblasti, ki se jim bo zdela bolj primerna, kot so si tudi pridržali pravico, da po svoji volji zamenjajo uslužbenca v civilni upravi.

Na tem mestu se ne bi spuščal v spore glede civilne uprave mer zavezniki in Jugoslavijo, res pa je, da so zavezniki že čez nekaj mesecev imeli v svojih rokah vso civilno upravo v celotni coni A, s čimer je seveda bilo dejansko konec tudi prejšnje uprave, ki je ponekod nastala že za časa osvobodilne vojne.

Naj še omenim sporazum, ki sta ga v devinskem gradu 20. junija 1945 podpisala general Morgan in jugoslovanski general Arso Jovanović. Šlo je za nekatere spremembe beograjskega sporazuma z dne 9. junija in ki so se tikale predvsem prometa med obema conama, telefonskih, telegrafskih in poštne zvez. Sporazum v Devinu je poleg tega predvideval ustanovitev posebne mešane komisije, ki bi med drugim morala urejati vprašanje dobavljanja električnega toka, vprašanje oskrbe z vodo ter trgovinski in drugi promet.

Zanimivo je, da je general Arso Jovanović ob tej priložnosti hotel razpravljati in sklepati tudi o vprašanju Beneške Slovenije in je predlagal, naj se to področje priključi coni A, se pravi, da ne sme ostati pod

Italijo. General Morgan o tem vprašanju sploh ni hotel razpravljati. Druga jugoslovanska zahteva se je tikala civilne uprave v coni A. V tej zvezi so v Devinu sprejeli ločeno noto za maršala Alexandra: v tej noti je bilo rečeno, da se ne bo vzpostavil stari italijanski sistem civilne uprave, temveč bodo zavezniki priznali nove organe obstoječe civilne uprave, če bodo po mnenju vrhovnega zavezniskega poveljnika delovali zadovoljivo. V primeru, da ZVU ne bi bila zadovoljna z delovanjem upravnega ali kakršnegakoli osebja civilne uprave, je Pokrajinski narodnosvobodilni odbor, kot najvišji organ civilne uprave, ki je podrejen ZVU, dolžan na zahtevo ZVU takoj poskrbeti, da pride do zamenjave.

To je bil nov poskus, da bi Jugoslavi dobili priznanje od zaveznikov za svojo civilno oblast v coni A. Toda maršal Alexander te note ni nikdar potrdil.

Vrnimo se samo za trenutek k 12. juniju 1945, ko so se jugoslovanske čete umaknile iz Trsta in z ozemlja zahodno od Morgano-

Iz Benečije

»DOM« ODSLEJ MESEČNIK

Po daljšem presledku je ponovno izšel list »Dom«, ki ga izdaja, kot je znano, skupina zavednih beneškoslovenskih duhovnikov. »Dom« je doslej izhajal priložnostno, zlasti ob večjih praznikih, ponavadi ob Veliki noči in Božiču, tokrat pa je iz uvodnika razvidno, da bo od sedaj naprej izhajal vsak mesec. Uredniški odbor je pri tej odločitvi vodilo več razlogov. Prvi je nov obraz Cerkve, na katero vplivajo pokoncilski tokovi, zanjo pa je značilno, da se ne povezuje le z duhovniki, ampak je pripravljena na sodelovanje z vsemi ljudmi dobre volje. Drugi razlog za rednejše izdajanje lista je povečano zanimanje tako za splošne kot tudi za specifične probleme Nadiških dolin. Uvodnik v listu »Dom« dalje poudarja, da je to krščansko glasilo, vendar se ne

zapira pred nikomer, ki je na poti resnice. Poudarjajoč krščanski značaj lista uvodnik naglašja, da to ne pomeni služenja kakšni stranki, ampak je »Dom« sredstvo povezovanja med posameznimi verskimi občestvi. Ob tem uvodničar v listu »Dom« poudarja, da glasilo predstavlja skupnost oziroma zvezo krščanskih občestev slovenskega jezika.

Novi uredniški odbor »Doma« je poleg starih sodelavcev zajel še nekatere nove, predvsem laike, njegovi člani pa so po abecednem vrstnem redu naslednji: Giorgio Banchig, Valentin Birtič, Ferruccio Clavara, Emil Cenčič, Paskval Gujon, Mario Lavrenčič, Rino Markič, Marino Hvalica in Božo Zuanella. Očitno je, da je k odločitvi uredništva, da list izhaja mesečno, pripomogel predvsem najnovejši razvoj v Beneški Sloveniji, kjer opazamo tako na političnem kot tudi na cerkvenem področju nekatere pozitivne spremembe, ki razodevajo določeno pripravljenost, prisluhniti specifičnim vprašanjem slovenske narodne skupnosti. Našim bralcem je gotovo še v spominu lanskeoletna okrožnica videmskega nadškofa Battistija, ki govori o potrebi posebnih dušnopastirskih prijemov med prebivalci Beneške Slovenije, priznava pa tudi, da pomeni prisotnost slovenske manjšine v teh krajih kulturno obogatitev dežele. Drugi važen dogodek pomeni po našem mnenju letošnje zborovanje kristjanov videmske nadškofije, kjer je v razpravah in sklepnih dokumentih prišla do izraza tudi slovenska problematika. Ti važni premiki postavljajo pred slovenske duhovnike in vernike videmske nadškofije nove naloge, kar se seveda odraža tudi v potrebi po pogostejšem izhajanju njihovega glasila.

Vsebina zadnje številke »Doma« je uglašena na razpoloženje praznika Vseh svetih, zato je na naslovni strani objavljeno v narečju napisano razmišljanje o pomenu tega praznika v življenju beneškega Slovenca. V beneškoslovenskem narečju je na isti strani napisan tudi članek, ki na poljuden na-

čin razlaga, zakaj vsako leto organizirajo »srečanje narodov« na Kamenici. Poseben članek se spominja tudi 500-letnice cerkve v Landarski jami, ki jo je leta 1477 zgradil mojster Andrej iz Loke. V »Domu« je natisnjen tudi članek z naslovom »Essere sacerdote nella nostra Benecia« (Biti duhovnik v naši Benečiji), iz katerega je razvidno, da zavedni slovenski duhovniki v tej deželici še vedno uživajo nezaupanje oblasti, ki njihovo delo smatrajo za državi škodljivo in nevarno. Zanimiv je tudi prispevek, ki govori o vprašanju duhovniških poklicev v Benečiji. V njem zvemo, da v Nnadiških dolinah že deset let ni bilo nove maše, kar povzroča zaskrbljenost tudi pri videmskem nadškofu, ki čez nekaj let ne bo mogel več poslati v te kraje duhovnika, ki bi bil od tam doma. V videmskem semenišču se trenutno šola le en gojenec slovenske narodnosti, ki je vanj vstopil leta 1974. Omeniti je treba tudi stalno rubriko »Stric Jakob piše«, ki tokrat govori o razvadah ljudi pri pogrebih. Sledijo v narečju pisani dopisi iz beneškoslovenskih župnij. Povsem umestno je, da je uredništvo objavilo v tej številki »Doma« tudi navodila za branje slovenskega pravopisa, kar bo prišlo zelo prav Benečanom, ki ne morejo obiskovati slovenskega pouka in jim zato slovenski pravopis dela težave. Zgodovinsko vrednost ima članek, v katerem je objavljeno pismo beneškega emigranta, poslano leta 1906 iz Amerike. Zanimivo je, da je bilo napisano v domačem narečju, hranjeno pa je v arhivu tarbijske župnije. Zanimiv dokument nam daje misliti, koliko dragocenega gladiiva, pomembnega za poznavanje preteklosti Beneške Slovenije, se še nahaja po tamkajšnjih župnijskih arhivih, vendar še ni dovolj raziskano in je javnosti vse premalo znano.

—o—

V nedeljo, 4. t.m., je bil v Trstu 12. občni zbor Slovenskega gospodarskega združenja. Na občnem zboru so spremenili društveni statut in izvolili novi 35-članski odbor. Naslov združenja je odslej: Slovensko deželno gospodarsko združenje, kar pomeni, da zajema vse ozemlje, na katerem živijo pripadniki slovenske manjšine.

Novice z Goriškega

Andrejev sejem, ki sodi med najznačilnejše goriške zanimivosti, je letos zavzel večji obseg kot v preteklih letih. Spet so prispeli kramarji in lastniki zabavišnih naprav, ki so zasedli mestne ulice, v prostorih pokrite tržnice pa je bila gastronomska pokušnja in razstava ter prodaja vin. Na razstavišču ESPOMEGO so različni izdelovalci razstavili kmetijske stroje.

V palači Attems je odprta retrospektivna razstava goriškega slikarja Edoarda Del Nerija (1890 - 1932). Razstava sodi v sklop že uveljavljenih prikazov goriških umetnikov preteklih obdobij, ki so vsakokrat spremljani z izčrpnimi katalogi. Tudi ob razstavi Del Nerija je bil natisnjen katalog, ki ga je izdal prireditelj, Pokrajinski muzej v Gorici. Razstava bo odprta do konca leta.

Na nedavni »Cecilijanki«, ki jo poleg slovenske vsako leto prirejajo tudi italijanski verniki župnije sv. Ignacija sta nastopila slovenska pevska zbor »Lojze Bratuž« pod vodstvom Stanislava Jericija in »Mirko Filej« pod vodstvom Zdravka Klanjščka.

ve črte. Slovenski in drugi zgodovinarji — Jeri, Mikuž in drugi — pišejo, da se je Tito prepričal, da ga Stalin ne bo podpiral v morebitnem vojaškem spopadu z zahodnimi zavezniki. Res pa je tudi, da je Stalin protestiral pri zaveznikih zaradi Alexandrovih izjav šele 21. junija, se pravi mesec dni po najhujši krizi v odnosih med Jugoslovani in zavezniki.

»Umaknili smo se — je pojasnil maršal Tito — ker smo se hoteli izogniti slehernemu spopadu. Ali mislite, da nam je SZ takrat pomagala? Motite se, če mislite tako. Danes vam lahko pred tem domom (skupščino) povem, da nismo v obdobju hudega spopada, ali bomo odšli iz Trsta ali ne, dobili od SZ nobene moralne opore. Po cele noči sem presedel pri telefonu v pričakovanju, da dobim vsaj kak nasvet. Toda dobili nismo ničesar, ker tu oni niso bili neposredno zainteresirani«. Dr. Aleš Bebler pa je izjavil, »da nam SZ v tej krizi ni nudila nikakršne moralne niti diplomatske podpore«.

Takšno je torej bilo stanje v Julijski kra-

jini in Istri, ko so se trije veliki 17. julija srečali v Potsdamu in se sporazumeli, da bo mirovna pogodba z Italijo prva po drugi svetovni vojni.

Neposredno prizadeto prebivalstvo Julijske krajine je seveda z zanimanjem spremljalo diplomatsko dejavnost, saj se je zavedalo, da gre za izredno pomembne odločitve, od katerih bo odvisna njegova nadaljnja usoda.

Primorski Slovenci in zavedni istrski Hrvati so dajali duška svojim željam ter zahtevam zlasti z mogočnimi manifestacijami v Trstu. Podobne manifestacije pa so bile tudi v Gorici.

Prva takšna manifestacija je bila 11. septembra leta 1945, se pravi prav na dan, ko je začel v Londonu zasedati svet zunanjih ministrov štirih velesil. Manifestacija je bila pri Bazovici, ko so tedaj odkrili spomenik bazoviškemu junakom, Bidovcu, Marušiču, Milošu in Valenčiču. Manifestacije se je udeležilo kakih 80 tisoč ljudi. Ta manifestacije je hkrati skoraj sovpadala z obletnico

kapitulacije Italije 8. septembra leta 1943 in z obletnico, ko je Vrhovni plenum Oslobojilne fronte slovenskega naroda proglasil priključitev Slovenskega Primorja Sloveniji oziroma Jugoslaviji. Iz jugoslovanskih virov izhaja, da so s te manifestacije poslali svetu zunanjih ministrov v Londonu nič manj kot 1.600 brzojavk, ki so poudarjale, da je slovensko primorsko ljudstvo že pred dvema letoma sklenilo, da se priključi Jugoslaviji, kar je potem tudi pokazalo v oboroženem boju zoper nacistične in fašiste.

V istem mesecu je bila tudi dvodnevna stavka, zadnji dan pa je bila po Trstu povorka, ki se je je udeležilo kar 200 tisoč ljudi. Številne manifestacije so bile zlasti za časa obiska posebne komisije izvedencev v Julijski krajini, in sicer zlasti v Trstu, Gorici in Pulju. Omenjamo dalje tragične dogodke v Šklednju pri Trstu, kjer sta v spopadu s civilno policijo (zavezniško) izgubili življenje dve osebi, 22 pa jih je bilo ranjenih. Sindikati so napovedali dvodnevno protestno stavko. (Dalje)

ČLOVEK PROTI LETU 2000

Zdravilo, ki ni zdravilo, pa vendar zdravi...

Uganka iz ust Alice v čudežni deželi? Stil je nedvomno njen, vendar je to uganka, katero so si v naših dneh zastavili stvarni in resnobni doktorji farmakologije. Gre za pojav, ki ni nov. Bil je že od pradavnega bistvena sestavina tistega svojevrstnega razmerja, ki včasih nastane med bolnikom in njegovim zdravnikom in ki ifra tolikšno vlogo v »primitivnem« in ljudskem zdravilstvu.

Mojsrsko ga znajo izkoristiti, zavestno ali nezavestno, vrači in šamani; poznan pa je bil tudi staremu, družinskemu zdravniku, preden ga je samo v tvarino usmerjena pozitivistična zdravniška znanost izrinila nekako na rob, ali celo preko roba, resnega in znanstvenega zdravništva. Danes je za vprašanje »vere, ki dela čudeže« zanimanje spet živo. Tudi v tistih krogih, ki bi ga bili pred dobrim desetletjem ali dvema sprejeli v najboljšem primeru z nasmihanjem.

Človek ni samo telo kot tudi ni samo duša. Telesne in psihične sestavine se v njem združujejo v harmonično zlitost brez jasno začrtanih meja med obema. In če se kje ravnovesje podre, tega ne občuti samo prizadeti del, ampak tudi celota. Yin in yang, psiha in soma, duša in telo: od nekdanjega človeka zasluhlit to enovitost v dvojnosti. Ljudje, ki jim je delovni vsakdan posvečen pomoči sočloveku v stiski, bi znali veliko povedati o moči sugestije, torej misli, ki izzove na telesu, torej stvari, otipljive spremembe. Znano je na primer, da se pri bolnikih ki dobivajo zaradi hudih bolečin morfij, bolečina umiri, pa čeprav je v brizgi namesto mamila, kdaj samo destilirana voda. Pojav nikakor ni edinstven in spremlja v večji ali manjši meri vsako zdravljenje in skoro vsako zdravilo. Zdravniška znanost mu je celo dobila ustrežno ime: efekt placebo, vsako zdravilo, katerega učinkovitost dolgujemo temu efektu, pa je poimenovala kratko in malo placebo.

Nikjer ni ta pojav viden kot morda prav pri družini zdravil, ki so jih odkrili v petdesetih letih našega stoletja. Pravzaprav bi morali točneje reči ponovno odkrili, saj jih zasledimo že v starem ljudskem zdravilstvu. To so pomirjevalna sredstva, med katerimi je zlasti eno, meprobamat, vnelo ljudsko domišljijo. Prodaja je kmalu silno zrasla, čeprav ni bilo zadovoljivih dokazov, da je res klinično učinkovit. Vsekakor ne more biti dvoma, da je šlo za veliko tržno uspešnico, saj je leta 1963 britanska državna zdravstvena služba (NHS) potrošila samo za pomirjevalna sredstva tri milijone funtov šterlingov. Postala so velika moda. K temu je pripomogla prebrisana reklama in pa vsa javna občila, ki so včasih celo brezplačno razglasila najnovejši dosežek zdravstvene kemije. O njih sta govorila radio in televizija, razpisali so se časniki, tedniki in celo dimčki; predvsem pa lahko trdimo, da je bila sama javnost izredno razpoložljiva, da jih sprejme...

Apadla so v dobo, ko je postala lekarniška in zdravniška znanost precej »skeptična«. Šlo je konec koncev za taoimenovana »psihična« zdravila, in resna znanstvena praksa je narekovala da se preizkusi, če ni morda prisoten tudi pojav »placebo«. Danes je običajno, da vsa zdravila preizkusijo na način, ki pokaže tudi mo-

rebitne psihične dejavnike, toda ko so začeli prvič resneje in množično preučevati pomirjevalna sredstva, so bili ti načini sorazmerno manj znani. Zato je prišlo do pravih senzacij. Za eno teh je poskrbel julija 1957 članek v British Medical Journal. Pisal je o zanimivih poskusih v bolnišnici St. George's. Bolnikom z živčnimi motnjami so dajali dalj časa pet različnih tablet, od katerih je bila ena brez objektivne vrednosti, torej placebo. Vsak pripravek je bolnik užival dva tedna, ne da bi seveda vedel kaj je kaj. Bolniki so morali dnevno opisati počutje in občutke. Rezultati so bili presenetljivi. Izkazalo se je, da je ena sama tableta dejansko izstopala: preparat na osnovi barbituratov, torej uspavalno sredstvo. Ostali so bili približno enako učinkoviti — vstevši meprobamat in placebo. Sodbo o neprobamatu je na podlagi tega in drugih poročil izrekel Pierre Gerai na konferenci John Hopkins: »Ni prepričljivih dokazov, da bi lahko bil v šibkejših dozah (pri večjih pride namreč do hudih stranskih učinkov) učinkovit pri tesnobnih stanjih.«

Do podobnih ugotovitev so prišli tudi pri drugih pomirjevalnih sredstvih. Vzemimo na primer klorodiazeporid, ki ga je trdka Roche spravila na trg pod trgovskim imenom Librium.

Na začetku je bilo to psihično zdravilo, pozneje pa so mu razširili torišče tudi na motnje, pri katerih lahko zasledimo psihosomatične sestavine. Librium je tako čez čas postal primeren za TBC, naduho, raka, možganske poškod-

be, močenje postelje itd. V brošurici beremo: »... V vseh teh primerih so ob uporabi Libriuma odkrili pri bolnikih izboljšanje.« Eno samo izjemo navaja reklama: strabizem — škiljenje! Naj navedemo še sklepni odstavek: »... Tri leta po predstavitvi lahko trdimo, da je Librium prinesel popolnoma novo dimenzijo v zdravljenje teh mnogovrstnih somatičnih in psiho-avtonomnih neredov, pod katerimi tlijo tesnobna napetostna stanja.«

Julija 1964 je Medical News povzel izsledke obširne klinične preiskave o Libriumu pri tesnobnih stanjih in nevrozah. Bolnike so tokrat razdelili v dve skupini. Eni so dajali Librium, druge placebo. Po štirinajstih dneh so ju med seboj zamenjali. Šlo je po pričakovanjih: »...ni bilo nobene jasne razlike med bolniki, ki so dobivali Librium in onimi, ki so uživali placebo.«

Marsikatero moderno zdravilo dolguje precejšen del svojega dobrega glasu efektu placebo. Seveda bi bilo zgrešeno odreči se izkoriščanju tega učinka, posebno ker lahko zajetnemu odstotku bolnikov pomaga do ljubelega zdravja, včasih celo samemu zdravilu navkljub. Kar pri tej zadevi moti, je dejstvo da si iz tega farmacevtska industrija kuje masten dobiček. Neprecenljive vsote, ki bi jih javno zdravstvo lahko s pridom uporabilo za veliko nujnejše potrebe, gredo zaradi teh zoravil, ki so ali brez haska ali pa nič boljša od obstoječih in preizkušenih. Ker pa so prišla na tržišče od izdelovalčeve reklame, obsijana in z zavajalskimi trditvami ovenčana, so napravila velik vtis na bolnike in so tako, vsaj začasno, iznakazila stvarno pre-sojo.

S. M.

AKTUALNA »NOVA MLADIKA«

(nadaljevanje s 6. strani)

ljubezni in družini bi zaslužili, da bi izšli v posebni knjigi, za kar bi morala poskrbeti Mohorjeva družba.

Zelo dobro je napisana tudi rubrika »S svojimi otroki na novo pot«, ki nam pove marsikaj važnega tudi o religiozni vzgoji otrok in si vzame tokrat na piko zlasti brezbriznost in nevednost očetov v tem pogledu.

Jesen Viherčan, kar je seveda psevdonim, piše o takoiimenovanih motenih otrokih in njihovih starših. Poleg tega prinaša tudi ta številka več odličnih člankov o problemih krščanskih zakoncev oziroma zakoncev sploh. V rubriki »Dnevnik izseljenskega duhovnika« pa beremo pretresljive besede o tem, »kako večina naših ljudi tone v svet materialnega, v svet banalne vsakdanjosti« ... »Vse bolj spoznavam grozot-

nost te »puščave«, gluhe in neme puščave sredi neprestanega vrveža, beganja, sredi poskusov, utopiti še zadnje očitke vesti. Resnični vrelci so globoko zakopani. In nič čudnega, če se je večina odpovedala vsakemu poskusu, da bi jih znova iskali in odkrili«, piše izseljenski duhovnik.

Tudi ostali del revije polnijo resnično zanimivi in aktualni prispevki, ki napravljajo to krščansko družinsko revijo za eno najboljših, ki jih danes premoremo Slovenci.

Medtem je izšla tudi že decembrska številka Nove Mladike.

—o—

Zaostruje se odnos med Egiptom in skupino arabskih držav pod vodstvom Libije, ki so nasprotne Sadatovim pobudam za mir z Izraelom. Začudenje vzbuja ostro nasprotovanje Moskve tem pobudam, ki bi lahko vrnilo mir na področje Bližnjega vzhoda. Zaenkrat je očitno podprla Sadatove nasprotnike.

Slovensko kulturno društvo »Srce« v Dobrli vesi na Koroškem je obhajalo te dni 70-letnico svojega delovanja in je eno najstarejših slovenskih kulturnih društev na Koroškem sploh.

Slovenski alpski smučar Bojan Križaj je, kot kaže, letos v zelo dobri formi in je že nekajkrat razveselil ljubitelje smučanja v Sloveniji in med našo manjšino z odličnimi rezultati. Tako je bil npr. v torek drugi, takoj za Stenmarikom, v veleslalomu v Anzeru, ki so se ga udeležili vsi najboljši smučarji razen italijanskih.

SPET GROŽNJA Z VLADNO KRIZO

(nadaljevanje s 1. strani)

panih vseh šest strank, ali pa predčasne parlamentarne volitve. Andreotti in KD na splošno se seveda skušata izogniti taki zaostritvi položaja in predvsem dramatičnim odločitvam in skušata vleči stvar naprej, kakor in dokler se pač še da, v upanju, da bo le še mogoče preprečiti polom dosedanjega vladnega in demokratičnega sistema.

—o—

SLOVENSKI KULTURNI KLUB

Trst

vabi člane in prijatelje

na redni sobotni večer v soboto 10. decembra ob 19. uri.

Izdajatelj: Engelbert Besednjak nasl. ♦ Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 ♦ Odgovorni urednik: Drago Legiša ♦ Tiska tiskarna Graphart, Trst - ulica Rossetti 14 - tel. 77-21-51